

[A. M. Hansen.]

nelse, maa vi flytte vore Statseminarier fra de afsides liggende Steder, hvor de nu ligger, hvad enten det saa er Ranum, Jonstrup eller Jelling, til Steder, hvor der er mere aandeligt Liv for de unge, er Udtalelser, som er i høj Grad i Modstrid med det, som det ærede Medlem i Dag fremsatte som sin Mening. Det er jo ikke noget at bebrejde hverken det ærede Medlem eller andre, at de ændrer Anskuelse, men hvorfor saa ikke sige det?

Det ærede Medlem kom med den Oplysning, at han havde stemt mod Lovforslaget i Fjor. Det maa det ærede Medlem jo bedst vide. Venstre som Parti stemte imod, da Lovforslaget forlod Folketinget, men da det kom tilbage fra Landstinget, stemte Partiet Venstre for den vedtagne Seminarieordning. Maaske har det ærede Medlem stemt imod, det erindrers jeg ikke, men at hans Parti gik ind for det, er givet, og det maa dog have været ud fra den Betragtning, at man ansaa Loven for at være en Forbedring fra den gamle Seminarielov, thi hvilket andet Formaal skulde Venstre dog ellers have haft med, at gaa ind for den?

Naar man ud fra den Seminarielov, som blev vedtaget i Fjor, bebrejder den højtærede Minister, at han i Fjor gjorde gældende, at Udgifterne var mindre, end de viser sig at ville blive, mener jeg, at man gaar for vidt. Man vil skabe et Modsætningsforhold mellem Ministerens Stilling nu og hans Stilling i Fjor, og der er i den Anledning af to forskellige Talere, baade af det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) og af det ærede Medlem Hr. Vesterager, i Dag læst det samme Citat op af Landstingstidende. Hvad beviser dette Citat? Det beviser, at hvis man skal beregne Udgifterne ved Seminarieordningen efter Seminarieloven og ser bort fra tiltrængte Reparationer, er der en Pris, men skal man have Omlævninger, Modernisering og tiltrængte Reparationer med, bliver der en anden Pris. Det forekommer mig, at man her bør være retfærdig ogsaa overfor den højtærede Ministers Tal, Tal, der blev fremsat under andre Forudsætninger end dem, der ligger til Grund for de nu fremsatte Tal.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen brugte den Udtalelse, at jeg havde antydnet, at man skulde være Ministeren taknemmelig for dette Lovforslag. Det har jeg ikke givet Udtryk for. Jeg har kun givet Udtryk for, at det var velbegrundet, at der kom et saadant Lovforslag, der opfordrede Rigsdagen til, naar den nye Seminarielov skulde

gennemføres, at gennemføre den paa den bedst mulige Maade.

Der er, synes jeg, ikke nogen som helst Grund til for det ærede Medlem at tale om, hvorvidt der er Flertal for det foreliggende Lovforslag her i Tinget. Dette Lovforslag er ikke forelagt af den højtærede Minister som et Ultimatum, det er forelagt som et Forhandlingsgrundlag, hvad Ministeren i stærk Grad har givet Udtryk for. Jeg for mit Vedkommende siger, at Princippet i dette Lovforslag kan jeg tiltræde og kan mit Parti tiltræde, visse Ændringer ønsker vi, men vi sætter os beredvilligt til Forhandlingsbordet. Hvis det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen og hans Parti og det ærede Medlem Hr. Vesterager, vilde sige det samme, vilde jeg sige, at de havde taget sagligt paa dette saglige Lovforslag.

Men de ærede Medlemmer har ikke hentydet til, at de var villige til at sætte sig til Forhandlingsbordet, undtagen med Hensyn til eet Punkt, nemlig med Hensyn til en Udsettelse af Ikrafttrædelsen af den vedtagne Lov, den Lov, de selv har stemt for, og det er der ikke megen Forhandlingsvillie i. Hvis de Herrer erklærede sig villige til Forhandling, vilde man kunne sige, at nu kunde der være begrundet Haab om, at den danske Rigsdag under Hensyntagen til alle de forskellige Forhold, der gør sig gældende ved en saadan Koncentration, ved en saadan Flytning og Nedlægning af Seminarier, vilde give dette Lovforslag en alsidig og saglig Undersøgelse, det er det, det drejer sig om, og det er det, den højtærede Minister har bedt om.

Oppositionen har benyttet Lejligheden til at gøre en Sag politisk, som i og for sig ikke har noget med Partipolitik eller politiske Spørgsmaal i det hele at gøre, det er et rent sagligt Spørgsmaal, som saadant har jeg behandlet det, og med mit Partis Tilslutning. Jeg slutter derfor med at sige til de Herrer: Sæt Dem ved Forhandlingsbordet, lad os sagligt undersøge alle disse Forhold og se at naa det bedst mulige Resultat, ikke for at drage politiske Fordele af denne Sag, men for at skabe en Ordning af den fremtidige Seminarieundervisning, der kan blive til størst mulig Gavn for de unge Lærere og dermed ogsaa for Folket.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Moltesen har Ordet for en kort Bemærkning.

Moltesen: Naar den ærede sidste Taler ikke kunde finde Sammenhæng i mit Standpunkt i Fjor og i Aar, ligger det i, at det ærede Medlem ikke har læst den Tale, jeg